

[Per Hækkerup.]

kender det, som hr. Henry Christensen kalder det første forsøg på en indkomstpolitik, den er så betydningsfuld for muligheden af at kunne føre en fornuftig økonomisk politik fremover, at det ikke kan skade, men kun gavne befolkningens forståelse for, — som hr. Niels Westerby sagde det — at der føres en nødvendig politik.

Nå, så fik vi at vide, at vi står over for — eller at hr. Niels Westerby i hvert fald står over for — en socialdemokratisk regering, der fortsat vil blive presset af SF. Ja, nu har vi jo hørt meget om presset i dag. Jeg tror, jeg kan sige til hr. Niels Westerby, at han kan være ganske rolig. Når afstemningen i dag har fundet sted, så har SF's mindretal i hvert fald afskåret sig fra enhver mulighed for at kunne presse socialdemokratiet til noget som helst og gjort det frivilligt. Men i øvrigt har vi aldrig opfattet et samarbejde på den måde, at den ene eller den anden part skulle presses til noget. Det samarbejde, vi etablerede med SF, og som man nu svigter fra venstrefløjens side, var bygget på, at de dele af de to partiers programmer, som vi var fælles om, skulle vi i fællesskab søge at få gennemført; det er noget helt andet end at presse den ene eller den anden.

Og når hr. Niels Westerby endelig siger, at nu må vi ikke tale os fra hinanden i den kommende valgkamp, vi må have en saglig forhandling under valgkampen, så er jeg fuldstændig enig, og hvis vi skal have tiltro til, at hr. Niels Westerby vil føre en saglig valgkamp, så er det en uomgængelig betingelse, at han ikke lader det bedste være det næstbedstes forhindring, at han altså lader sin 1½ dyrtidsportion falde og i stedet for stemmer for den ene dyrtidsportion og de 3 pct.

Henry Christensen: Jeg tror, det gjorde et stærkt indtryk, da statsministeren her i eftermiddags harcelerede over, hvad han kaldte, at der var nogle, der havde holdt valgtaler. Jeg tror ikke, dette indtryk eller

denne fornemmelse blev mindre underlig, efterhånden som statsministerens egen tale skred frem. Det var vel et forsøg på fra statsministerens side for alvor at holde valgtale. Det var et forsøg på at fremstille en lang række faktorer her i landet, der ikke har noget særligt med den sag at gøre, som vi her behandler, i det mest rosenrøde skær. Jeg forstår da godt, at når en regering er nået til at måtte gå af og udskrive valg, så vil den selvfølgelig gerne fremhæve, hvad den kan fremhæve af godt, uanset om det er dens fortjeneste, eller hvis fortjeneste det er.

Men inden statsministeren nu går videre i sin valgtale omkring Danmarks økonomi og stillingen i Danmark, så burde statsministeren måske supplere den med nogle videre oplysninger, med oplysning om, at Danmark på tredje år i træk har et kæmpeunderskud på sin betalingsbalance og et voksende underskud på sin betalingsbalance, for det andet med oplysning om, at Danmark er blandt de 2-3 lande i Vesteuropa, der fortsat ligger i spidsen år efter år, hvad den inflatoriske og dermed den konkurrence- og beskæftigelsesødelæggende udvikling angår. For det tredje burde statsministeren føje til, at resultatet af udviklingen i disse år er også blevet, at Danmark kan placere sig i, hvad økonomiministeren en dag forklarede som verdensrekord i højt renteniveau. For det fjerde kunne statsministeren supplere med en lang liste — desværre en lang, lang liste — over produktive virksomheder, der igennem de seneste måneder har måttet standse eller indskrænke, fordi de ikke har kunnet klare sig i konkurrencen, ganske uanset den engelske devaluering. Se, når statsministeren har føjet disse ting til, så bliver der et mere afbalanceret billede af baggrunden for de overvejelser, det danske samfund og det danske folketing må begive sig ud i i spørgsmålet om at genrejse Danmarks økonomi.

Statsministeren gjorde så nogle bemærkninger omkring den politiske stilling og sagde, at venstre og de konservative og de radikale jo hele tiden har sagt, at de gerne ville